

HOTĂRÂREA CURȚII
din 2 decembrie 1992*

Société générale d'entreprises électro-mécaniques (SGEEM)
și
Roland Etroy
împotriva
Băncii Europene de Investiții

„Contract de achiziții publice de lucrări într-un stat ACP – Cofinanțare din partea BEI –
Răspundere extracontractuală față de un ofertant necâștigător – Competența Curții”

În cauza C-370/89,

1. **Société générale d'entreprises électro-mécaniques (SGEEM)**, cu sediul social în Champs-sur-Marne,

2. **Roland Etroy**, cu domiciliul în Champs-sur-Marne (Franța),

reprezențați de Alexandre Vandencastele, avocat în Baroul Bruxelles, și Simon Cohen, avocat în Baroul Paris, cu domiciliul ales în Luxemburg la cabinetul lui E. Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt,

reclamanți,

împotriva

Băncii Europene de Investiții, reprezentată de către domnul Xavier Herlin, directorul Direcției Afaceri Juridice, în calitate de agent, asistat de R. O. Dalcq, avocat în Baroul Bruxelles, cu domiciliul ales în Luxemburg la sediul provizoriu,

pârâtă,

susținută de

Comisia Comunităților Europene, reprezentată de domnul Hans Peter Hartvig, consilier juridic, în calitate de agent, cu domiciliul ales în Luxemburg la biroul domnului Roberto Hayder, reprezentant al Serviciului juridic, Centre Wagner, Kirchberg,

intervenientă,

având ca obiect o cerere de despăgubiri, prezentată în temeiul articolelor 178 și 215 al doilea paragraf din Tratatul CEE, privind un prejudiciu despre care reclamanții pretind că le-a fost cauzat în urma conduitei nelegale a BEI în cadrul atribuirii unui contract de achiziții publice de lucrări în Mali,

CURTEA,

* Limba de procedură: franceza.

compusă din domnii O. Due, președinte, C. N. Kakouris, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg și J. L. Murray, președinți de cameră, G. F. Mancini, R. Joliet, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse și M. Díez de Velasco, judecători,

avocat general: domnul C. Gulmann,
grefier: domnul J. A. Pompe, grefier adjunct,

având în vedere raportul de ședință,

după ascultarea observațiilor orale prezentate în ședința din 24 martie 1992, în cursul căreia Banca Europeană de Investiții a fost reprezentată de către R. O. Dalcq și Lagner, avocat în Baroul Bruxelles,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 2 iunie 1992,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin cererea depusă la grefa Curții, la 12 decembrie 1989, Société générale d'entreprises électro-mécaniques, societate pe acțiuni înființată în conformitate cu dreptul francez, cu sediul social în Champs-sur-Marne (denumită în continuare „societate solicitantă”) și Roland Etroy, președinte și director general al acesteia, au introdus, în temeiul articolelor 178 și 215 al doilea paragraf din Tratatul CEE, o acțiune în despăgubiri pentru pronunțarea unei hotărâri care să oblige Banca Europeană de Investiții (denumită în continuare „Banca”), în calitate de reprezentantă a Comunității Economice Europene, să repare prejudiciul cauzat prin faptul că a împiedicat societatea solicitantă să fie declarată câștigătoarea unui contract de achiziții publice de lucrări.

2 Republica Mali a solicitat finanțarea de către Bancă a unui lot din cadrul unui proiect de construcție a unei linii electrice de înaltă tensiune sub forma unui împrumut condiționat în cadrul asistenței prin capital de risc, astfel cum se prevede la articolul 199 din a treia Convenție ACP-CEE, semnată la Lomé la 8 decembrie 1984 (denumită în continuare „convenție”, JO 1986, L 86, p. 3).

3 Finanțat din resursele celui de al șaselea Fond European de Dezvoltare (denumit în continuare „Fondul”), instituit de articolul 1 alineatul (1) din Acordul intern din 19 februarie 1985 privind finanțarea și administrarea asistenței comunitare (denumit în continuare „acord”, JO 1986, L 86, p. 210), capitalul de risc este gestionat de Bancă, în numele Comunității, în temeiul articolului 10 alineatul (2) din acord.

4 Pe de altă parte, articolul 52 din Regulamentul financiar al Consiliului din 11 noiembrie 1986, ce se aplică Fondului (JO L 325, p. 42), prevede la alineatul (1) al doilea paragraf că operațiunile referitoare la capitaluri de risc se încheie de către Bancă, în calitate de mandatar al Comunității, iar la alineatul (2) că Banca administrează operațiunile respective în calitate de mandatar al Comunității și în numele acesteia.

5 Întrucât a considerat că operațiunea de împrumut solicitată de Mali se încadra în misiunea sa, astfel cum este definită de tratat, și era conformă cu obiectivele stabilite de convenție, Banca a decis să aprobe cererea de finanțare.

6 Contractul de finanțare a proiectului, încheiat între Mali și Bancă, preciza că aceasta acționa în numele Comunității și făcea trimitere în special la articolul 10 alineatul (2) din acord.

7 Societatea solicitantă a prezentat o cerere de ofertă ca răspuns la invitația făcută de Mali și oferta sa s-a dovedit a fi cea mai scăzută. Inițial, autoritățile maliene au intenționat să îi atribuie acesteia contractul.

8 Banca a considerat că oferta societății solicitante conținea puncte slabe care riscau să compromită realizarea proiectului. Prin urmare, aceasta a informat autoritățile maliene că nu putea finanța proiectul dacă respectivul contract urma să fie atribuit societății solicitante.

9 Întrucât, în final, autoritățile maliene au decis să atribuie contractul unei alte societăți ofertante, reclamantii au introdus prezenta acțiune în vederea obținerii reparării prejudiciului pe care Banca l-a cauzat intervenind nelegal în negociere și în încheierea contractului, fără a supraveghea actele personalului său, încălcând principiul bunei administrări.

10 Camera a șasea, căreia i-a fost inițial atribuită cauza, a decis, în temeiul articolului 95 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, să trimită cauza în plenul Curții pentru ca aceasta să se pronunțe în prealabil cu privire la competența Curții de a hotărî în prezenta cauză.

11 Pentru o expunere mai amplă a faptelor litigiului, a desfășurării procedurii, precum și a motivelor și argumentelor părților, se face trimitere la raportul de ședință. Aceste elemente din dosar nu sunt reluate în continuare decât în măsura necesară raționamentului Curții.

12 Curtea constată, în primul rând, că acțiunea contestată a Băncii este legată de execuția unui contract de finanțare încheiat de aceasta în numele Comunității în exercițiul competențelor care îi sunt conferite de dispozițiile de drept comunitar menționate anterior în materie de acordare și administrare a capitalului de risc finanțat de Fond.

13 În al doilea rând, Banca reprezintă un organism comunitar instituit de tratat (Hotărârea din 15 iunie 1976, Mills/BEI, punctul 14, 110/75, Rec., p. 955). Scopul ei este să contribuie la realizarea obiectivelor Comunității și se înscrie, prin urmare, în temeiul tratatului, în cadrul comunitar (Hotărârea din 3 martie 1988, Comisia/BEI, punctul 29, 85/86, Rec., p. 1281).

14 Prin urmare, acțiunile sau omisiunile de care Banca s-ar fi putut face vinovată față de reclamante în execuția contractului de finanțare în cauză sunt imputabile Comunității, în conformitate cu principiile generale comune statelor membre, prevăzute la articolul 215 al doilea paragraf din tratat.

15 De fapt, ar fi contrar intenției autorilor tratatului ca, în cazul în care Comunitatea acționează prin intermediul unui organism comunitar instituit de tratat și autorizat să acționeze în numele său și pe seama sa, aceasta să se poată sustrage consecințelor dispozițiilor combinate ale articolelor 178 și 215 al doilea paragraf din tratat, care urmăresc să lase la competența Curții cazurile în care răspunderea extracontractuală a Comunității în ansamblul său să poată fi angajată față de terți.

16 De aceea, termenul de „instituție”, folosit la articolul 215 al doilea paragraf din tratat, nu trebuie înțeles ca referindu-se numai la instituțiile Comunității enumerate la articolul 4 alineatul (1) din tratat, ci, de asemenea, ca făcând trimitere, având în vedere regimul răspunderii extracontractuale stabilit de tratat, la organismele comunitare, cum ar fi Banca.

17 Competența Curții în prezenta cauză nu este contestată de articolul 180 din tratat, ale cărui dispoziții specifice nu au ca obiect enumerarea tuturor cazurilor în care Curtea este competentă în cauze privind banca (Hotărârea Mills/BEI, citată anterior, punctele 16 și 17).

18 Articolul 29 din Protocolul privind Statutul Băncii, conform căruia litigiile dintre Bancă și terți sunt soluționate de instanțele naționale competente, nu creează, la rândul său, un obstacol în calea competenței Curții, întrucât această ultimă dispoziție face o excepție expresă în ceea ce privește competența Curții de Justiție.

19 Prin urmare, Curtea este competentă, în temeiul articolului 178 din tratat, să hotărască în prezenta acțiune în despăgubiri.

20 Întrucât Curtea s-a pronunțat cu privire la întrebarea preliminară privind competența sa, cauza trebuie trimisă în fața Camerei a șasea pentru a se pronunța pe fond.

Pentru aceste motive,

CURTEA

hotărăște, înainte de a se pronunța cu privire la temeinicia acțiunii:

- 1) Curtea este competentă pentru a se pronunța în prezenta acțiune.**
- 2) Cauza este repartizată Camerei a șasea.**
- 3) Amână pronunțarea cu privire la cheltuielile de judecată.**

Due	Kakouris	Rodríguez Iglesias	Zuleeg
Murray	Mancini		Joliet
Schockweiler	Moitinho de Almeida	Grévisse	Díez de Velasco

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, la 2 decembrie 1992.

Grefier
J.-G. Giraud

Președinte
O. Due